

פְּרֻשֵׁת וַיֵּצֵא | תשע"ח

אָסוּר לְקַרְא בְּשַׁעַת הַתְּפִלָּה | נָא לְשׁוֹר עַל קְדוּשַׁת הַגְּלִיּוֹן

פְּרֻשֵׁת עֵינַי חַמְדָּה

וַיֵּצֵא לְאֹרֶךְ בֵּית הַכְּנֵסֶת שְׁכֵנֹתַי עֵינַי חַמְדָּה - אֲבִשְׂרַת צִיּוֹן

לרפואת כל חולי ע"י ובכללם ציון בן צ'חלה ולרפואת והצלחת יוסף ליאור בן דליה אפרת וב"ב

פְּרֻשֵׁת וַיֵּצֵא - בְּרִית כְּרוּתָה לְשִׁפְתֵימָם

"עַם אֲשֶׁר תִּמְצָא אֶת אֱלֹהֶיךָ לֹא יִחְיֶה" (בראשית לא, לב)

הסתם לקלל אותה. אבל בועז לא מוציא מפיו קללה. ואדרבה, אומר לה "בְּרוּכָה אַתְּ לַה' בְּתֵי (רות ג, י)". ועל כך היה מודה דוד המלך בכל לילה להקב"ה, על כך שסבו לא אמר לה אף מילת קללה.

בעניין זה אומרת הגמרא בכמה מקומות: "ברית כרותה לשפתיים".

בספר 'וזאת ליהודה' מסופר: פעם נערכו הפגנות בירושלים נגד בניית בריכה מעורבת. רבי יהודה צדקה זצ"ל שהיה אז ר"מ בישיבת פורת יוסף בא לרבי עזרא עטיה זצ"ל שהיה ראש הישיבה ואמר לו, שראוי שבחורי הישיבה ילכו להפגנה. אמר לו הרב עטיה: "הלא אתה יודע, שהמשטרה עלולה להכות בחזקה? האם אפשר לשלוח את הבחורים לשם?!"

אמר לו הרב צדקה: "ראויה היא קדושת עם ישראל, וכדאי לסבול בשבילה!". שאל אותו הרב עטיה: "ואם היה מדובר בבן שלך, האם גם אז היית מדבר כך?".

באותו ערב נערכה הפגנה והבן של ר' יהודה צדקה זצ"ל הוכה ונעצר. כשבאו להודיע על כך לאביו, אמר: "ידעתי זאת מהבוקר... הוי כשגגה היוצאת מלפני השליט".

בעז"ה אנו נשתדל לדבר בלשון נקיה, ומתוך דיבור נעים וחיובי נזכה להתברך ולברך את כלל ישראל.

בברכת שבת שלום

הרב אליהו חיים פנחסי שליט"א
חבר הרבנות המקומית מבשרת ציון

מבואר, שמפני שיעקב אמר זאת, רחל נפטרה, כי אצלה היו התרפים.

"מכאן רואים", אומר הצדיק ר' ישראל מאיר הכהן (ה'חפץ חיים' זצ"ל), "עד כמה צריך האדם להיות זהיר בדיבורו. יעקב הרי לא רצה שרחל תמות, אך כיוון שהוציא מילים אלו מפיו, זה קרה".

נתאר לעצמנו, מה היה קורה אם יעקב היה מקלל את המשנה למלך מצרים לפני שידע שהוא יוסף. לאחר שבניו שבו משם וסיפרו לו, עד כמה הוא מתאכזר אליהם: אמר להם שהם מרגלים, ושיביאו את בנימין למצרים.

אם יעקב היה מקלל אותו, יוסף היה מת! מכאן עלינו ללמוד, עד כמה צריך ליזהר בכל מילה שמוציאים מהפה.

דוד המלך אומר (תהלים קיט, טב): "חֲצוֹת לַיְלָה אֶקוֹם לְהוֹדוֹת לָךְ עַל מִשְׁפָּטֵי צְדָקָךְ". **על מה בדיוק היה מודה כל לילה בחצות?**

מבאר המדרש (רות רבה ו, א): "על מִשְׁפָּטֵי צְדָקָךְ- משפטים שהבאת על עמונים ומואבים, וצדקות שעשית עם זקני ועם זקנתי, שאילו החיש לה קללה אחת - מאין הייתי בא, ונתת בלבו ובירכה, שנאמר "בְּרוּכָה אַתְּ לַה' בְּתֵי (רות ג, י)".

דרור של בועז היו פרוצים בעריות, והגורן היה מקום מועד לפורענות. **לכן הלך בועז לישון בגורן לשמור, שלא תהיה שם פריצות!**

לפתע באמצע הלילה, ניגשת אליו אשה! מה היה צריך בועז לעשות במקרה כזה? מן

העלון מוקדש להצלחת

יצחק אריאל בן טובה
שמואל אימן בן אסתר זרי
משפ' שטרית
מאיר ישראל בן רחל ברכה-
ליאור יהושע סומך וב"ב
יהודה אריה בן רחל ברכה
עינת בת רחל ברכה
רחל ברכה בת פדילה דליה
נעם יצחק בן רחל ברכה חי הפקות ואירועים
יוסף ליאור בן דליה אפרת פרנסה בקלות ובשפע
שלמה ודנה דוד וב"ב
קסיר אפרים וב"ב
י.מ.ש כדורי
שולמית ומרדכי חיים דויטש וב"ב

ציווג הגון וכשר במהרה

אורן בן אסתר
תרצה בתיה בת ימנה נינט
עמית בת טובה
נתנאל בן ג'ינה
אסף בן סופיה
מיטל בת מלכה
טליה עדן אסתר בת שולמית יפית בת ג'ינה
שרי ימנה בת שולמית
אנאל חביבה בת שולמית
רונית בת סימי
סיון בת אסתר
יוסף בן רוחמה
אילן בן ג'וליאט
דוד עומרי בן יהודית
מאיר בן שרית ואיליה
יפית בת ג'ינה
שמעון בן שולמית
אורן בן נעמי

זרע קודש בר קיימא

גלית בת מסודי
אילנה בת רוחמה שמואל אימן בן אסתר זרי
סיון בת אסתר
נועה בת מזל טוב
דניאל בן שרה ואושרית בת שושנה

רפואה שלמה

מאיר ישראל בן רחל ברכה יצחק בן עזרא
ימנה ניזרי בת סטה- בריאות ואריכות ימים
מרדכי ניזרי בת פרח- בריאות ואריכות ימים
מאיה בת עדי דליה אפרת בת נעימה
אסתר בת סוליקה סימי בת סוליקה
אורן בן אסתר דינה בת מזל
יהודית אסתר פראדל בת חיה- בריאות ואריכות ימים
נעם יצחק בן רחל ברכה נעמי בת רחל
שירה שילת בת אורלי אפרים בן שרה
תמר פורטונה בת מיסה רפאל משה בן רחל
מוריה בת רחל ברכה נחום בן כריה
יהודה אריה בן רחל ברכה טובה בת אורה
שלו בן מזל פחימה אליהו בן מאיה
יפה בת שרה-הצלחה ורפואה רחל בת זוהרה
מישא אסתר בת זוהרה שאול בן סילביה
עינת בת רחל ברכה בנימין בן יקוט
רינת רחל בת עפרה יצחק בן פנינה
רחל ברכה בת פדילה דליה יצחק בן רבקה
רונית בת סבריה קסנש בת דגטו
יצחק בן חנון ר' אליעזר בן עטיה

25/11/2017		ז' כסליו תשע"ח	
פרשת ויצא			
הפטרה: "ועמי תלואים"- הושע י"א			
ה"ת	יציאה	כניסה	י"ב
17:45	17:13	16:01	י"ב
17:41	17:10	16:18	ת"א
17:41	17:09	16:18	חגיגה
17:45	17:13	16:21	ב"ש

העלון מוקדש לעילוי נשמת משה בן גורג'יה	העלון מוקדש לעילוי נשמת מרים בת שרה ע"ה	רפואה שלמה לאיידה חיה בת אסתר וילד אלחנן רפאל בן איריס וילד אורי חיים בן שלי	זש"ק, פרנסה טובה ובריאות אימנה לאליהו ניזרי בן ימנה וגלית בת מסודי
---	--	--	--

שואל ומשיב בהלכה – בשולי גוים - חלק ד'

ההלכות מוקדשות לעילוי נשמת משה בן גורג'יה ז"ל

מה הדין של אגוזים שעברו קליה ע"י גוי? וכן מה דינם של ירקות שנכבשו ע"י גוי?

שאלה:

תשובה:

להלן סיכום ההלכה מפי ר' אליהו חיים פנחסי, רבנות מקומית מבשרת ציון מתוך ספרו 'הכשרות למעשה':

אגוזים ושאר פיצוחים (בוטנים, גרעיני חמניות, גרעיני דלעת-אבטיח), שעברו קליה בתנור על ידי גוי, אפילו שאינם נאכלים כמות שהם חיים, אין בהם איסור בישולי גויים, ולכן כאשר עברו קליה בתנור ע"י גוי, יהיו מותרים באכילה. **מקורות:** מרן בב"י (יו"ד כתב, שלא גזרו חכמים על הקליות, שאין דרך להזמין את חברו לביתו, כדי שיאכלו קליות. וע"ע שו"ת יחיה דעת ח"ד (סימן מב), ובספר הליכות עולם ח"ז (עמוד קו). וע"ע בשו"ת דברי דוד ח"א (יו"ד סימן ז) וח"ג (סימן יד אות א). והטעם, משום שאינו עולה על השולחן בסעודה. ומה שמעלים אותו בסיום האכילה הינו קינוח ואינו קשור לסעודה, וגם המלכים, שאוכלים אותו, אין זה משום חשיבותו, וזכה לא מצאנו, שגזרו משום בישולי גויים. ועוד, כיוון שרוב התנורים הם על ידי חשמל, יש לצרף דעת הפוסקים, שאין בחשמל משום בישולי גויים. אולם יש להזהר שלא יהא בהם תערובת איסור בקלייתם. ולענין עצם השימוש בתנור של גויים כאשר הוא מיוחד לקליית פיצוחים, נראה, שאין להחמיר.

ויש מחמירים. **מקורות:** הגר"י אפרתי בספר ישא יוסף (יו"ד סימן ח) משמיה דהגר"ש אלישיב זצ"ל שכל דבר העולה על שולחן מלכים גם אם אינו קשור לעצם הסעודה יש בו משום בישולי גויים. וכן הייתה דעתו של הגר"ב"ץ אבא שאול זצ"ל. וכן ראיתי בשו"ת עמא דבר- אדרעי ח"א (עמוד קעב) שהביא משם הראש"ל הגר"מ אליהו זצ"ל להחמיר.

גוי המכין ירקות כבושים במי מלח - מותרים באכילה. **מקורות:** שו"ע (שם) לא אמרינן "כבוש כמבושל" לענין בישולי גויים. ואף על פי שיש לחוש, שמא כבשו אותם בכליהם האסורים, סתם כלים שלהם אינם בני יומן, והיו נותן טעם לפגם ומותר. וכן העלה הראש"ל בספרו הליכות עולם ח"ז (עמוד קכג).

אולם כאשר נכבשו בחומץ יין [לא סינטטי], יש לאסור מדין סתם יינם. **מקורות:** שו"ע (יו"ד סימן קיד ס"ח). אולם, אם נגעו ירקות כבושים שכבשם ישראל בחומץ יין, לא נאסרו. כ"כ הרב שולחן גבוה (יו"ד סימן קכג אות יב), ובשו"ת בעי חיי (חיו"ד סימן קסט), והגר"ח פלאג'י בשו"ת חיים ביד (סימן כג).

תפלה זכה

לפנינו מעשה מרגש, המעובד מתוך 'ופריו מתוק', ויש בו כדי ללמדנו כמה גדול כח התחינה לבורא העולם וכי 'קרוב ה' לכל קראיו לכל אשר יקראהו באמת (תהלים קמה, יח)'. המעשה התרחש לפני מספר שנים: יהודיה יראת ה' מצרפת, הגיעה לגיל 38 כשהיא עדיין רווקה. במשך שנים רבות לא הצליחה למצוא את השידוך המתאים עבורה, והיא הפכה לשבורה ורצוצה.

כשהגיעה לביקור אצל קרובה בעיר נתיבות, סיפרו לה אודות הגאון רבי יששכר מאיר, ראש ישיבת הנגב, ויעצו לה שתלך להתברך מפיו. האישה, שלא ידעה לדבר בלשון הקודש, הגיעה למעונו של הרב, ופרצה בבכי קורע לב. לאחר שנרגעה, סיפרה בכאב, בשפתה, אודות סבלה הנורא, וזעקה "חברותי כבר עומדות להשיא את ילדיהם, ולי אין אפילו בעל... אני מאוד רוצה להקים משפחה ולגדל את ילדי לתורה. למה אגרע מקיום מצוות הבורא?!...".

אחת מבנות הבית ששלטה בצרפתית, תרגמה את דבריה. הרב שכאב את כאבה של האשה, הציע שתאמר מידי יום, למשך שלושים יום ברציפות, ארבעה פרקי תהילים: ח', י"ג, כ"ב ופרק נ'. דברי הצדיק תורגמו לאשה, והיא יצאה מהבית, ובליבה תקווה שאולי סוף סוף תיושע בזכות סגולת אמירת פרקי התהילים.

בבוקרו של היום השלושים, ניצבה האישה שוב בפתח ביתו של הרב. בני הבית הודיעו לה שהיום אי אפשר להיכנס לצדיק, משום שאינו חש בטוב. אבל היא התעקשה באומרה: "לאחר שישמע את הבשורה שבפי, אני בטוחה שירגיש טוב יותר", הניחו לה להיכנס, והיא הודיעה לרב בהתרגשות (באמצעות המתרגמת): "עשיתי ככל אשר הורה לי הרב, ובסייעתא דשמיא, אתמול בלילה, בדיוק בליל השלושים מתחילת אמירת התהלים, התארסתי בשעה טובה ומוצלחת".

לא היה גבול לשמחת רבינו. הבשורה הטובה אכן גרמה לו להרגיש טוב יותר, והוא ביקש מבני הבית לשתות לחיים ולשיר לכבוד הכלה הצדקת, ולאחר מכן הרעיף עליה מברכות פיו. האישה עמדה לצאת מהבית ולפתע פנתה אליה המתרגמת ושאלה אותה: "תאמרי לי בבקשה, האם אמרת את פרקי התהילים מידי יום כפי שאמר לך הרב?", "בוודאי", השיבה.

המתרגמת הוסיפה להתעניין: "תסלחי לי על השאלה- האם את יודעת לקרוא בלשון הקודש?". "לא" - השיבה - "איני יודעת לקרוא". "אם כן כיצד קראת את פרקי התהילים?!". "עשיתי בדיוק כפי שאמר לי הרב" - סיפרה הארוסה - "הגעתי הביתה, לקחתי את ספר התהילים, חיבקתי אותו בזרועותי, והתחננתי: 'אנא, ריבונו של עולם, פרק ח', פרק י"ג, פרק כ"ב, פרק נ'. וסיימתי בתפילה נרגשת לבורא, במילים משלי, שירחם עליי ויזכה אותי להקים משפחה משלי. כך במשך כל שלושים הימים...". פלאי פלאים. האישה התמימה זועקת מתוך שברון ליבה, ובשמים מצרפים את כל מילות הפרקים, והן מגיעות עד לכסא הכבוד, ובורא עולם שומע לבקשתה וממלא אותה.

מנויים	הקדשת העלון	לשאלות בהלכה
לקבלת העלון חנם ב-email מידי שבוע, שלח את כתובתך אל: PninelEH@gmail.com	ניתן להקדיש את העלון לעילוי נשמת, לרפואה שלמה, להצלחה, זיווג הגון, חזרה בתשובה וכו'- נא לפנות לליאור בטל" 052-7652084 כתבת המערכת: עבור ליאור עצמון, רח' הבשם לליאור בטל" 83375 מבשרת ציון. מקוד 90805	נא לפנות לרב אליהו חיים פנחסי בטל" 052-6329144 (הנייד באישור ועדה רוחנית)
2/4	גיליון 665	פרשת ויצא ז' כסליו תשע"ה פניני עין חמד

הגאון הרב יעקב עטיה זצ"ל - נולד בחאלב שבסוריה ב-ג' אייר ה'תרפ"ב (1922). בגיל צעיר התייתם מאימו ועל רבינו נפלה האחריות לפרנס את אחיו ואחיותיו. היה בצער כיוון שלא יכל לשקוד על תלמודו ללא טרדות. במקום מגוריו הנהוג היה להשכים מדי יום ביומו בשעה 4 לפנות בוקר, ולעסוק בתורה הקדושה. רבינו היה בקבוצת הלומדים גמרא בעיון יחד עם שולחן ערוך. לאחר מכן עסק בניהול בית היתומים. לאחר נישואיו עבר להתגורר בלבנון, ותוך מספר חודשים התמנה לרב הקהילה. שימש בתפקיד זה במשך 19 שנים! בתחומי אחריותו היה להעביר שיעורי תורה, עשיית שלום בית, בריתות ושחיטות. פעילותו העיקרית הייתה בהברחת יהודים מסוריה לארץ ישראל, ורבינו בנה רשת ענפה של קשרים עם השלטונות, שבאמצעותה סייע ליהודים שנזקקו לעזרתו.

לאחר מספר שנים השלטונות גילו את פעילותו, ומאחר שהיחס כלפי מדינת ישראל היה עוין, נאלץ להפסיק את פעילות הברחת היהודים. באותם השנים נוצר הקשר שלו עם המוסד. הוא נחשב לרבם של מסתערבים רבים במוסד. כל החלטה שנגעה ליהודי סוריה, נקבעה אצלו. אנשי משפחתו העידו, שכמה פעמים נכנסו אל ביתו בבתי-ים ראשי המוסד והתייעצו עמו על מבצעים סודיים. לאחר שנים שהבריא יהודים דרך לבנון, פעילותו הופסקה, כיוון שיצא נגדו צו מעצר, ותמונתו פורסמה בראש חוצות. מאוחר יותר, ביקשו הרשויות את עזרת הציבור בתפיסתו ובהבאתו לדין. אך הצדיק הספיק להימלט לישראל.

בגיל 50 עלה לארץ והשתקע בבתי-ים, למרות שקיבל הצעות לשמש כרב בקהילות מבוססות בחו"ל. רבינו קיבל דירה קטנה, שלא הספיקה לצרכיו בקומה חמישית בבניין ללא מעלית. את בית הכנסת הראשון הקים במועדון. שם הוא גם מסר שיעורים. לאחר מכן הקים את מוסדות 'בית יעקב', כדי לחנך את צעירי הצאן, במסירות נפש וללא עזרה מהממשלה והעירייה. שמעו של הרב נודע ברבים, ותושבי העיר החלו להשתתף בתפילות ובשיעורים עד שעלה הצורך בבניית מקום חדש. לשם כך התגייס הנגיד אדמונד ספרא ותרם בנדיבות. כיום יש למעלה מ-1800 תלמידים במוסדות אלו- בגנים, בת"ת לבנים, בית-ספר לבנות, בישיבה ובכולל האברכים. **ענוותן מופלא**. ביקש שיכתבו על מצבתו: **"נבזה, חדל אישים, עני ורש במצוות ובמעשים"**. כל כך היה עניו שבאמת החשיב עצמו כך. נפטר ב-י' כסליו ה'תשע"ז (2016). חי כ-94 שנים. ציונו בהר המנוחות בירושלים.

אביו: ר' רפאל. **אשתו:** מרת פרידה (בת ר' זעפרני). **חברותא:** ר' יום טוב ידיד הלוי (רב הקהילה החלאבית בניו-יורק). **מחותנו:** מרן הגאון ר' שלום כהן (נשיא מועצת חכמי התורה).

פעם אחת היה השוחט חולה, והרב היה צריך לשחוט במקומו. היו אנשים שאמרו, **שהרב לוקח את פרנסת השוחט**. אך להפתעתם, בסוף החודש הרב הגיע לבית השוחט עם מעטפה ואמר לו: "זה הכסף של השחיטה. אני הייתי צריך לשחוט, כדי שיהיה לאנשים מה לאכול - אבל הכסף הוא שלך". במקרה נוסף, ביקש מישהו מהרב לשחוט עבורו, מפני שהשוחט לא היה באותו מקום. הצדיק שחט לו. וכשרצה לשלם הלה לרב - **שלחו לשוחט, שישלם לו**.

באחד הימים, כאשר רצה לעלות בחדר מדרגות, גילה, כי המנקה היה באמצע השטיפה. לפיכך סירב לעלות כדי לא להפריע לו בעבודתו, שכן אותו מנקה היה אדם קשה יום. רק לאחר שהפציר בו המנקה לעלות - עלה הרב. **וכשהגיע לביתו, שלח את אחד מתלמידיו לשלם למנקה 50 ש"ח על טרחתו, בשל הפרעה שנגרמה לו**.

בזמן כהונתו כרב בביירות, הרבה ללכת ולבקר בחגים את בני הקהילה בבתיהם, במקום שהם יבואו אליו. מעולם לא חיפש כבוד. זמן מה לאחר ששימש כרב הקהילה, הגיע הרב שחוד שרים, אחד מגדולי רבני העדה. **רבינו לא היסס ונתן לו לשמש כרב המקום, כאשר הוא משמש כעוזרו**.

בשנותיו האחרונות, כאשר לקה באירוע מוחי והיה משותק, סירב רבינו לעלות לתורה, כדי שלא להטריח את המתפללים, להמתין עד שיגיע לבמה.

הרב לא נתן 'יחס מיוחד לאנשים עשירים. הנהוג בביה"כ היה שלא זורקים סוכריות או מצלמים באירועים. אחד מעשירי הקהילה הרהיב עוז והחליט להפר את הוראת הרב ולצלם שם. באותו רגע הוא קיבל הערות חריפות, שאמר לו הרב. כל הבניין רעד.

מדת ענוותנותו הייתה עצומה. פעם אחד מילדי הקהילה ראה את הרב, ובתמימותו הרבה הראה לרב, כי יש בידי חטיף במבה וביקש לכבד את הרב. הצדיק לקח מידו, בירך ואכל.

רבינו לא התרגש מכך שכל אילי ההון הגדולים בעולם כמו אדמונד ספרא, היו כפופים אליו, ולא היו עושים שום צעד בלי להתייעץ איתו. נכדו סיפר, כיצד היה רואה את סבו ממלא בכל בוקר את הארנק בשטרות. **"בערב הארנק היה ריק!"**.

יפר ראש ישיבה בירושלים, שהיה לו תלמיד שסבל ל"ע מכאבי שיניים קשים, והומלץ לו על טיפול בעלות של אלפי שקלים. אולם לבחור לא היו את האמצעים. שמעו של רבינו הגיע לראש הישיבה, והוא שלח את הבחור לרב. הבחור חזר כולו נרגש. בלי אומר ודברים הרב העביר לו המחאה, שכיסתה את כל הטיפול מבלי שהכירו קודם.

אמר החזון אי"ש: "מוטי, אתה יודע מה? אני אשמור לך על הבגדים". הילד הסתכל על הרב במבט חשדן: "הרב, אתה תשמור לי על הבגדים?" - "כן! בחיים לא שיקרתי! אני אשמור לך". אם הרב ישמור לי אני מוכן! תוך עשר דקות שבה הגברת מונק לביתו של גדול הדור עם הפיג'מה.

הילד נכנס לחדר, התלבש בפיג'מה, וכל הארבעה: הגב' מונק, הרב גרנדביץ, הרב מפוניבז' והחזון אי"ש עמדו וחיכו. תוך כמה דקות יצא הילד עם הבגדים בידיים ופנה לחזון אי"ש: "רב'ה, תשמור לי- פה הציצית, הגרביים, הכותנות, החולצה..." - "ודאי, אני שומר לך, אתה יכול ללכת", אישר החזון אי"ש.

הילד הלך עם הגב' מונק לפנימייה להתקלח. אחרי שיצאו, הביט החזון אי"ש ברבי מפוניבז' ושניהם פרצו בבכי. "הבה נהיה האבא והאמא של מרדכל'ה". החזון אי"ש הוריד את החליפה, הפשיל שרוולים, לקח קערה גדולה, מילא במים, וביחד עם הרב מפוניבז' השרה את הבגדים המלוכלכים במים נקיים. הבגדים שחורים משחור. מים עכורים ממלאים את הקערה.

הרב גרנדביץ, האברך הצעיר ניסה למנוע מהרבנים הזקנים להתעסק בעבודה כה בזויה, אך הרבנים התעקשו: "מה פתאום?! זו המצווה שלנו!!". כשהיו המים כבר שחורים לחלוטין, שפך הרב גרנדביץ את המים והביא מים חדשים. הרב מפוניבז' שפסף עם "סינטבון", החזון אי"ש שפסף גם הוא את הצווארון, והדמעות של שניהם זלגו לתוך המים.

כשסיימו לכבס את החולצה, לשביעות רצונו של החזון אי"ש, תלו אותה לייבוש. הם המשיכו עם הציצית, שגם היא הייתה שחורה כזפת, כבר עברו עשרים וחמש דקות, ופתאום הגיע הילד כשהוא רחוף ומריח, לבוש בפיג'מה נקיה.

הילד שאל: "איפה הבגדים?" והחזון אי"ש ענה לו בנחת: "הנה מרדכל'ה, הנה החולצה, הציצית והמכנסיים, אנחנו מכבסים אותם כעת, אני שומר לך על הבגדים, הלילה תישן אצלי...". **החזון אי"ש, זקן הדור ומנהיג האומה, סגר את הגמרא והשקיע כמעט שעה למען ילד קטן, בודד ויתום.**

היום, הילד הזה הוא אברך בכולל חזון אי"ש, יש לו אחד עשר ילדים וב"ה כבר מחתן נכדים. וכל הדור המבורך הזה נולד בזכות אותו מוסד חסד, שהקים הרב מפוניבז', כשהחזון אי"ש בחמלתו הרבה, עומד לימינו ומסייעו.

לתורה הקדושה אין קיום בלי חסד. יהודי שרוצה לגדול בתורה, חייב להשקיע במידות טובות. תורה – תחילתה חסד וסופה חסד. ולמעשה כל חומש בראשית בא ללמדנו מידות. יהי רצון, שנתקן את מידותנו ונתעלה בכך ונגמול חסד עם כל יהודי.

בשנת ה'תש"ח, שלוש שנים לאחר שהסתיימה השואה, הגיע לארץ ילד בן עשר, פליט שואה, שאיבד את הוריו במחנה אושוויץ. דודה זקנה הצליחה לשמור עליו והביאה אותו לבתי אבות' של ישיבת פוניבז'.

גברת מונק, אם הבית, קיבלה אותו באהבה ובחמלה. הילד היה מופנם וסגור. היא הביאה לו, סט מצעים, סדין, ציפה, ציפית ופיג'מה חדשה. הילד אכל את ארוחת הערב הראשונה שלו והחביא בכיסו פרוסות לחם, הוא חי עדיין תחת אימי המחנות, ורצה להיות בטוח שכשיקום יהיה לו לחם לאכול. לאחר מכן הלך לישון עם הבגדים והנעליים. גב' מונק ראתה ולא אמרה דבר.

למחרת, בהגיע הערב, היא פנתה אליו ברכות: "מוטי, בוא תתרחץ, הכנתי לך פיג'מה חדשה", אך הילד סירב. הוא הלך לישון בבגדים מלוכלכים ונעליים מלאות בוץ. אין עם מי לדבר... עובר יום ועוד יום. בלתי נסבל להמשיך באופן כזה.

היא ניסתה לשדל אותו: "אתן לך שוקולד!" אך הוא סירב בעקשנות. הרב גרנדביץ זצ"ל היה אברך ופסיכולוג שטיפל בילדים במוסד. הוא ניסה לדבר איתו, אך הילד בשלו - לא מוכן להתרחץ, והלך לישון עם הנעליים והבגדים המלוכלכים.

היא ראתה שאין לה ברירה והיא קראה לרב מפוניבז'. הרב היה ה'אבא' של ילדי המוסד, הוא היה מרעיף עליהם אהבה ובכל יום שישי מחלק כסף שיקנו ממתק לכבוד שבת, בקיוסק הסמוך.

הוא ניגש לילד: "מוט'לה המתוק, למה אינך מתרחץ?" הילד שתק. אמר הרב לגב' מונק: "אי אפשר להישאר במצב כזה, נלך לחזון אי"ש!". משלחת שלמה מגיעה לבית הצדיק, שגר בסמוך לפנימייה: הגב' מונק, הרב מפוניבז', הרב גרנדביץ והילד הקטן.

דובר המשלחת היה הרב מפוניבז': "כבוד הרב, יש לנו ילד חדש, מוטי המתוק, מאז שהגיע אלינו לפני ארבעה ימים הוא לא רוצה להתרחץ וללבוש פיג'מה, הוא ישן עם הבגדים".

החזון אי"ש שאל בחיור: "מרדכל'ה, למה אתה לא רוצה להתרחץ?" והילד התפרץ בזעם: "לא רוצה להתפשט! בכל פעם שהתפשטתי, לקחו לי את הבגדים, והשאירו אותי עם הפיג'מה המפוספסת. בברגן בעלזן, באושוויץ תמיד גנבו לי את הבגדים. **אין לי הורים, שישמרו לי על הבגדים- אני לא אתפשט!**"

כל הנוכחים שתקו בתדהמה. קשה היה להם לראות באיזה חוסר אמון נתון הילד האומלל, שלא מהין לשים מבטחו באיש. הרב מפוניבז' יצא החוצה ופרץ בבכי. אמר החזון אי"ש לילד: "אל תדאג, הגב' מונק תשמור לך על הבגדים".

"אני לא מאמין לה", ענה הילד במרירות. "הרב גרנדביץ ישמור לך על הבגדים". "אני לא מאמין לו". "אז אולי הרב מפוניבז' ישמור לך על הבגדים?" - "אני לא מאמין לו".

אירוע למהדרין

אתה עושה אירוע שמחה באולם שמחות וברצונך להפוך אותו לכשרות "מהדרין- גלאט"?
 צוות משגיחים תלמידי חכמים ידאגו לך בכל אזור בארץ. ההשגחה החל מזמן הספקת הבשר ועד למנה האחרונה.
 בפיקוחו של הרב אליהו חיים פנחסי שליט"א (הנייד באישור ועדה רוחנית) 0526329144

הרב יצחק בן תפאחה כדורי זצ"ל הרב שבתאי בן אסתיא אטון זצ"ל וולד יחיא בן יוסף ז"ל
 סעידה בת תופחה ע"ה מאיר מורד בן שושנה ז"ל יצחק בן ברוק דב ז"ל
 אביבה בת איריין ע"ה גאולה בת טובה ע"ה שרה בת נרקיס ע"ה
 אברהם בן יונה ז"ל עמירם בן דבורה ז"ל אביגדור בן ג'ולי ז"ל
 יצחק בן חביבה ז"ל ר' עוליאל ישועה בן סטה מקנין זצ"ל מסעוד בן יקוט ז"ל
 אהרון (אורי) בן רבקה ז"ל דרור יהושע בן ארץ מיוחס ז"ל מזל בת שמעון ע"ה
 חי זידי בן קלרה ז"ל דב בן יצחק ז"ל יוסף בן מרים נוסרת ז"ל
 יוסף בן סעדה ז"ל סוליקה בת עישה ע"ה רחל רפאת בת השמת ע"ה
 אסתר בת נעמי ע"ה סלים בן פרחא ז"ל יעקב בן אסתר ז"ל
 יעקב בן סלימה ז"ל לטיף בן פרחא ז"ל מאיר בן נעמי ז"ל
 ספירנס תקווה בת נעילה ע"ה דינאל רפאל בן חגית ז"ל זילפה בת רבדה ע"ה
 מישא אסתר בת זהרה ע"ה יהודה בן סעידה ז"ל אביבה לוי ע"ה
 אברהם בן דינה ז"ל עפאת בת השמת ע"ה כל נשמות עם ישראל

לע"נ

תנובה

הרב עובדיה יוסף בן גורג'יה זצ"ל הרב מרדכי צמח בן מזל אליהו זצ"ל
 אסתר בת בלה ע"ה אסתר בת בלה ע"ה
 נעמי בת נתון ע"ה נעמי בת בלה ע"ה
 צדיק חכם בן חזלה ז"ל צדיק חכם בן חזלה ז"ל
 שני בת אסתר ע"ה שני בת אסתר ע"ה
 מוסדי בת חביבה ע"ה מוסדי בת חביבה ע"ה
 יונה בן סעדה ז"ל יונה בן סעדה ז"ל
 ברכה בת מרדכי ע"ה ברכה בת מרדכי ע"ה
 יפה בת רבקה ע"ה יפה בת רבקה ע"ה
 שרה בת מורברי רחל ע"ה שרה בת מורברי רחל ע"ה
 אלון בן סעדה ז"ל אלון בן סעדה ז"ל